

ת"פ 31701/11/21 - מדינת ישראל נגד נתנאל יצחק טל

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 21-11-31701 מדינת ישראל נ' טל

לפני כבוד השופט זהר דולב להמן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעות בונה ג'ורנו

נגד הנאשם
נתנאל יצחק טל
ע"י ב"כ עו"ד שלמה פצ'בסקי

ចור דין

כתב האישום המתוון, הסדר הטיעון והכרעת הדין

1. ב-2.2.22 הרשעה כב' הש' לחיאני שהם את הנאשם, על-פי הודהתו בכתב אישום מתוון, ב-**תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גנבה ו-איומים**, בהתאם לסעיפים 380, 384 ו-192 **ל-חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), בהתאם.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוון בהן הודה והורשע, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבר י"ב (להלן: **המתלון**) כמנהל אתר בניה ברוחב שפירא 5 שבאשדוד (להלן: **המקום**). באותה עת החזיק הנאשם ברכב מסוג ברילגנו, מ"ר 60-448-50 (להלן: **הרכב**).

ב-9.11.21, בשעה 14:00 או בסמוך לשעה זו, נכנס הנאשם **למקום**, גנב דוד שמש משומש, בכר שמשר אותו והכנסו לרכב. משבחין המתלון במעשים וצילם את הנאשם ואת הרכב באמצעות הטלפון הנייד - השלים הנאשם את הקולט, הלם במתלון באמצעות אגרופים לפניו וצעק לעברו על כר שמצלמו. המתלון התגונן וצעק לנאשם שיעזוב את המקום, אך הנאשם המשיך בתקיפתו, בכר שחבט בראש המתלון מספר פעמים, באמצעות קרשיהם שהרים במקומם. במסגרת התחרשות זו, הנאשם שבר קרש על ראש המתלון, כתוצאה מהכך נפל המתלון ארץיה. הנאשם המשיך לתקוף בבעיות, בעוד המתלון שוכב שרוע על הארץ. הנאשם הביא מרכבו פטיש אותו החזיק לכיוון המתלון, בכוונה להמשיך להלום בו - ובכך איים על המתלון.

המתלון ברח, נכנס למכלול שכונתי והסתתר שם. שעה שנחסמה דרכו של הנאשם מלאיכנס למכלול על ידו. עובי אוורח שהוא במקום - צעק עליהם הנאשם וקרא לעברם שיתנו לו להיכנס שמא "פרק אותם" ו"יקרע אותם".

כתוצאה מעשייו, נגרמה למתלוּן חבלה של *mischuryin* - Head-Head באזור פריאטלי, סחרחות וחולשה.

.3. הנאשם הורשע כאמור במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית. לאחר הרשותו הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקير בעניינו והדין נקבע לשמיית טיעונים לעונש. ב-22.5.19 דחתה כב' הש' בונדה את הטיעונים לעונש ל-22.9.21. בהמשך נדחו מועד הטיעונים לעונש מעט לעת מטעמים שונים, לרבות המלצות שירות המבחן ובקשות ההגנה. בחולף כמעט שנתיים מהכרעת הדין, הועבר התקיק לשמייה לפנוי וביום 23.12.27 נשמעו טיעוני הצדדים לשמייה. במסגרת טיעוניה, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם 24-12-23 כודשי מאסר והסכימה שיש לחרוג מהמתמחם משיקולי שיקום, כך שעונשו של הנאשם יעמוד על 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכי עונש זה יכול הפעלת המאסר המותנה, חציו במצבר וחציו בחופף. בטיעוניו לעונש ביקש ב"כ הנאשם לאמצן המלצות התסקיר במלואם ומשיקולי שיקום להימנע מהטלת מאסר בפועל, אף לא בעבודות שירות, משום שהפרנסה היא מרכיב משמעותי בשיקומו של הנאשם. מועד מתן גזר הדין נדחה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

קביעת מתחם העונש הולם

.4. בקביעת מתחם העונש הולם, התחשבתי באמות המידה ואבני הבדיקה, בהתאם לסעיף 40(א) ל-חוק העונשין שיפורטו להלן -

א. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע התקיפה הם שמירה על שלמות הגוף, תחושת הביטחון ושלות הנפש. לעניין זה יפה קביעת כב' הש' וילנו בסעיף 12 לפסק דינה ב-ע"פ 7220/19 זורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) (ה גם שם דובר בעבירות חמורות מאוד שלפני): "בֵּית מִשְׁפַּט זו עָמַד לֹא אֶחֱת עַל הַחֻמֶּרֶת הַגְּלוּמָה בְּעֲבִירֹת אֲלִימָה וְעַל הַצְּרוּךְ בְּהַרְתָּעָה מִפְנִי בַּיצְעוֹן. זֶאת, מִחְמַת פְּגִיעָתָן הָאָנוֹשָׁה בְּזָכְוֹתָו שֶׁל אָדָם לְשָׁלְמוֹת גּוֹפּוֹ, לְבִיטְחוֹן וְלְכָבוֹד".

גם באירועים פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על תחושת הביטחון ושלות הנפש ובונוס גם בחירות הפעולה של הפרט. עמדה על כך כב' הש' בינייש (כתוארה אז) בסעיף 7 לפסק דינה ב-רע"פ 2038/04 **לא נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכם לקביעת כב' הש' גולדברג ב-ע"פ 103/88 **ליקטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89).

בביצוע הגניבה נפוגעה זכות הקניין ובעקיפין גם בעבירה זו יש משום פגיעה בתחושת הביטחון ושלות הנפש של הציבור.

ב. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים** לא מבוטלת וזה נמצאת ברף הבינוני. ההחלטה עמדה לא אחת על החומרה שבבעירות אלימות, ביותר זאת כאשר זו נעשית מרחב הציבור וללא הטראה מוקדמת. מידת הפגיעה מתעצמת בהינתן תוצאות התקיפה, עליהם עומד במשך. עמד על כך כב' הש' דנציגר בסעיף 14 לפסק דין ב-ע"פ 4330/12 **דעתא נ' מדינת ישראל** (5.11.12). "... דומה כי לא ניתן להתעלם מהנסיבות של נגע האלימות בארץנו ומההיקף הרב של עבירות מסווג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט...". ב- עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 **וקני נ' מדינת ישראל** (19.4.23), אליו הגיעו במהלך המשקוף הענישה, נקבעו הדברים הבאים, הרלוונטיים גם לעניינו -

"**האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקטיות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרונות**

הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עצורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך התייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שעת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה".

ג. **מבחן מדיניות הענישה הנוכחית** - במהלך הטיעונים לעונש כל אחד מב"כ הצדדים הפנה לפסיקה הטעמת בעמדתו ועליה הוסptri פסיקה. עיון בפסיקה מלמד על קשת רחבה של ענישה. כל מקרה לניסיונו וניתן לאבחן המקרים השונים זהה לפני. לצד זאת, קיימת פסיקה ממנה ניתן לגוזר אמת-מידה עונשית הולמת למקורה שלפני, כמפורט להלן.

(1) **רע"פ 4642/22 אל שיר נ' מדינת ישראל (10.7.22)** - נדחתה בבקשת רשות ערעור על פסק הדין ב-עפ"ג (מחוז-ב"ש) 36509-01-22 **אל שיר נ' מדינת ישראל (9.3.22)**, אליו הפנתה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין אל שיר**). נקבע מתחם 8-18 חודשים בפועל בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט המחויז הפחית עונשו מ-12 ל-10 חודשים מאסר בפועל, משום שבאזור הדין יוחסו נתונים שלא נכללו בכתב האישום בו הודה ובשל נסיבותו האישיות. בנוסף הושתו מאסר מותנה, התchiaיות-30,000 ₪ פיצוי.

* **בענין אל-שיר** רב השונה על הדומה. ראשית, נסיבות ביצוע העבירה - **בענין אל שיר** המבקש פגע במתלון באמצעות רכבו, כתוצאה לכך נגרמו למתלון שפוחטים ברגלו השמאלית ורגלו גובסה. שני נספחים בנסיבות האישיות, שכן לצד חלוף הזמן (למעלה מ-4 שנים), גלו והיו אב-12 ילדים מהם 3 חולמים - מדובר היה למי שהתקשה לשאת אחריות מלאה על מעשיו ובקש לטשטש ולצמצם. בעניינו, מדובר למי שהביע חרטה והבין הפסול שבמעשי, כפי שיפורט להלן.

(2) **רע"פ 9177/20 אלזאמ נ' מדינת ישראל (26.1.21)** (להלן: **ענין אלזאמ**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על גזר דין במסגרתו נקבע מתחם 6-15 חודשים מאסר בגין תקיפה שגרמה לחבלה חמורה. בית משפט השלים סטה מהמתחם והשיט 120 שעות של"צ, מאסר מותנה ו-3,000 ₪ פיצוי למתלון.

* קיימים שניים בין המקרים. ראשית, נסיבות התקיפה ותוצאתה - **בענין אלזאמ** המתלון פנה אל המבקש והפתח בינהם עימות, במהלךכו הכה המבקש את המתלון במכת אגרוף בעינו, המתלון נפל אריצה ונגרמו לו שבר ברכפת ארכובת העין, דימומיים והוא נזקק לאשפוז. בנוסף מעבר לכך שב-**ענין אלזאמ** המבקש הודה בעובדות כתוב האישום בהזדמנות הראשונה, ללא הסדר - המבקש היה נעדר עבר פלילי. לצד זאת, המלצה שירות המבחן לביטול הרשעה, במסגרת העריך קיומו של סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה, באה לאור תפקודו התקין, תרומתו לחברה במסגרת שירותו הצבאי הקרבני הפעיל ומופיעו אישיותו. בעניינו מדובר באמון למי שלחובתו עבר פלילי, אך לצד זאת, הנאשם שלפני עבר הליך טיפול אינטנסיבי ואורך, כפי שיפורט להלן.

(3) **רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.19)** (להלן: **ענין שבתאי**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית. על רקע ויכוח בשל טענות המתלון על התנהלות המבקש במקום העבודה שוחחו השנאים בחדר כושר. בשלב מסוים המתלון ביקש להפסיק לשוחח במועד מאוחר יותר, אך המבקש לא שעה לבקשתו. המתלון עבר למתקן אימוניים אחר, כשגבו אל הנאשם. הנאשם הכה את המתלון בחזקה בעורפו, הפילו מהמתקן עליו ישב והכה אותו באגרופים ובעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הרצפה. למתלון נגרמו כאבים בראשו ובצווארו, סחרחות וסימנים אדומים על פניו, והוא פנה לקבלת טיפול

רפואו. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה, של"צ או עבירות שירות עד מספר חדש מאסר מאחורי סוג וברית. חרף המלצה שירות המבחן, נקבע שאין מקום לבטל הרשותו של מי שהיה נעדר עבר פלילי ונintel אחירות. הושתו חדש מאסר לרייצי בעבודות שירות, מאסר מותנה ו-3,000 ₪ פיצוי.

* גם שב uninינו אין הכרות מוקדמת, מדובר בנסיבות דומות, אם כי נסיבות התקיפה ותוצאתה בתיק שכוכתרת חמורים יותר מאשר **שב עניין שבתאי**. קיים שוני גם בנסיבות האישיות, שכן uninינו מדובר במ"י שלחוותו עבר הכלול מאסר מותנה בר-הפעלה ואשר עבר הליך טיפול ארוך ומשמעותי.

(4) ע"פ 9147/17 **אבי עביד נ' מדינת ישראל** (28.6.18) (להלן: **униין אבו עביד**) - בגין חבלה בנסיבות מחמירות קבע בית המשפט המחויז בبار שבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בפועל והשיט שנתי מאסר בפועל. בקבלו הערעור, העמיד בית המשפט העליון עונשו על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, וכן הירטמות המערער להליך הטיפול, גם שעשה כן לאחר מתן גזר הדין, ועל אף שנקבע כי בית משפט המחויז לא שגה בגזר הדין.

* המקרה **ב- униין אבו עביד** שונה מזה שלפני במספר מישורים. ראשית, שם מדובר בתקיפה בצוותא ובהמשך דקירה ארוכה ועמוקה בפני הקורבן, בין אוזן שמאל לפה. תוצאות התקיפה שונות אף הוא, כאשר שם הדקירה חתכה עצבים, עורק וויריד והמתلون נותח בהרדמה מלאה ואושפץ בבית החולים. קיים שוני גם בהירטמות לטיפול, כאשר **ב- униין אבו עביד** נרתם המערער להליך הטיפול רק לאחר מתן גזר הדין - בעוד uninינו מדובר למי שעשה כן במשך תקופה ארוכה, כפי שיפורט להלן.

(5) רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (18.1.17) (להלן: **униין בן עמי**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירות איומים, התקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבוקש תקף באמצעות חפץ קשיח את המתلون, על רקע ויכוח בין אחיו הקטן של המבוקש, וכן תקף את אביו ושכנו של המתلون, שנחלכו לעזրתו, באגרוף פניהם. נקבע מתחם הנע של"צ ע 10 חודשים מאסר בפועל והושתו 8 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית, שכלה מאסר מותנה, התchiaיות ו-1,000 ₪ פיצויי לכל מתلون.

* גם את **униין בן עמי** יש לאבחן uninינו, בין היתר משום שם מדובר היה ב-3 נפגעי עבירה, שניים מהם ביקשו לחשוף את המתلون מהאלימות ולהפריד בין הניצחים. למתلون נגרמו פציעות בראשו שנגקרו בסיכות וחולות ידיו. המתחם שנקבע שם יכול להוות אמת-מידה עונשית uninינו, חרף השוני בנסיבות, דזוקא משום חומרת המעשים **ב- униין בן עמי**. קיים שוני גם בנסיבות האישיות, ובפרט בכך שהנאשם שבפני נרתם להליך הטיפול ונתרם ממנו, בעוד שמדובר **ב- униין בן עמי** לא שיתף פעולה עם ניסיונות שירות המבחן להעניק הטיפול לו המבוקש היה זוקק.

(6) רע"פ 8822/16 **בן עזרி נ' מדינת ישראל** (17.11.16) (להלן: **униין בן עזרי**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם 7-20 חודשים מאסר בפועל. המבוקש הכה את המתلون בפניו באמצעות אגרופו וגרם לו שבר ונפיחות בלסת, שהצריכו אשפוז בבית החולים. הושתו 6 חודשים מאסר לרייצי בעבודות שירות.

* גם כאן קיימן שונים בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בסיבות שהובילו לביצועה. ב-**ענין בן עזרי** התקיפה התרחשה כשה המבקש גילה שנרגש לו דו"ח חניה, לאחר שהמתלונן ביקש ממנו להציג אתרכבו. תוצאות התקיפה חמורות מאוד שלוני, שכן המתלונן אושפז למשך 5 ימים בבית חולים. קיימן שונים גם בנסיבות האישיות ובפרט בהעדרו של>User פלילי לבקשת**ענין בן עזרי**, שהוא אותה עת בן 61. חרף זאת, ניתן להזכיר מ-**ענין בן עזרי** לעניינו באשר למדיניות הענישה.

(7) רע"פ 6449/15 **חולוואני נ' מדינת ישראל** (12.10.15) (להלן: **ענין חולוואני**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בפצעה בנסיבות חמימות, בגין שגרם לפצעה בראשו של המתלונן באמצעות פטיש. נדחתה המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעה והושתו 3 חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות לצד מסר מותנה.

* הנسبות ב-**ענין חולוואני** שונות אף הן מעניינו, שכן שם המתלונן הכה את המבקש בפניו וגרם לו חבלה על רקע ויכוח בין השניים. קיימן שונים גם בנסיבות האישיות, שכן ב-**ענין חולוואני** המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות ובעניינו הוגש תסוקיר שהמליץ על ביטול הרשעה, בשל החשש מהשלכות קשות על המשך הפתוחותו המקצועית והחשש לא-חידוש רישיונו כבוחן רישיוני מטעם משרד התמחורה. חרף זאת, יש ב-**ענין חולוואני** כדי להוות אמת מידת רלוונטיות לעניינו.

(8) רע"פ 6908/04 **אבגי נ' מדינת ישראל** (27.7.04) (להלן: **ענין אבגוי**) - נדחתה בקשה רשות ערעור על פסק הדין, בו התקבל ערעור המבקש וחולף 12 הושתו 5 חודשים מסר בפועל לצד ענישה נלוית, בעבורות התקipa הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

* גם כאן, קיימן דמיון ושוני בנסיבות ביצוע העבירה, שכן ב-**ענין אבגוי** המבקש הכה את המתלונן באמצעות מקל ארוך, בעוד המתלונן על הארץ, בטעתו ואימם להרוגו. הרקע לתקipa היה שהמתלונן, בלש במקצועו, עקב אחר המתלונן ואישה שבחברתה בילה. למtalונן נגרמו חבלות של ממש בגבו, בצלעותיו, בידייו ובפנויו. בשני המקרים שירות המבחן המליץ על ענישה של"צ, לצד זאת, ב-**ענין אבגוי**, היה מדובר במיל שעררו היה נקי ותרם לחברה ובעניינו מדובר במיל שנרתם להליך טיפולית ונתרם ממנו. כאן המקום לצין, כי בדוחות התביעה, קבע כב' הש' חשיין, כי "מעשי אלימות קשים כמעשי של המבקש מחיברים הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל וזאת חרף המלצה שירות המבחן".

(9) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 31144-01-23 **אשטמקר נ' מדינת ישראל** (10.5.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו באלימות כלפי אשתו ובתו ואיומים נקבע מתחם 6-18 חודשים בפועל. הושתו 9 חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות ועניישה נלוית. בשל נסיבות אישיות מורכבות, בהתאם להמלצת שירות המבחן וב הסכמת המאשימה - הערעור התקבל והוא שתו 400 שעות של"צ וצו מבחן ל-18 חודשים.

* לצד השני הקים הן בנסיבות העבירות ונסיבות ביצוען והן בנסיבות האישיות - מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי ניתן להזכיר מ-**ענין אשטמקר** לעניינו, בהינתן שגם בעניינו קיימות נסיבות אישיות מורכבות והמלצת שירות מבחן, כפי שיפורט בהמשך.

(10) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 **וקניין נ' מדינת ישראל** (19.4.23) (שאוחר לעיל) - בגין הרשותו על פי הודהתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והזק לרכוש בمزיד, נקבע מתחם הנע ממאסר קצר שנייתן לרוצחו בעבודות שירות עד 9 חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה. בקבילו הערעור בוטל מאסר בפועל למשך 45 ימים ותחתיו הושטו 80 שעות של"צ, מבל' להתערב במתחם. הענישה הנלוית, שכלה מאסרים מותנים ו-5,000 ל"נ פיצוי למתלון, נותרה על כנה.

* נסיבות ביצוע העבירות שונות מלואו שלפני, שכן **ב-ענין וקנין** המערער תקף את המתלון, אותו מכיר מיילדות, בנסיבות אגרוף והפילו לרצפה, על רקע חשו לקשר רומנטי עם בת זוגו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למATALON חבלות שכלו פצעי שפוף בידים ובמרפק. כמו כן שבר המערער את הטלפון הסולארי ואת משקפי השמש של המתלון. גם הנסיבות האישיות שונות, שכן שם דובר במיל שבערו נקי, חלפו 4 שנים, ושירות המבחן המליך לבטל הרשעה, מחשש שזו תפגע בהמשך העסקתו, אפשרויות קידומו ובתפיסתו ודימויו העצמי.

(11) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 11102-09-22 **chnerri נ' מדינת ישראל** (20.2.23) (להלן: **ענין חנגרי**) - הנאשם חזר בו מערער על גזר דין, במסגרת בגין חבלה חמורה נקבע מתחם שתיחילתו במאסר קצר לריצוי בעבודות שירות עד 8 חודשים מאסר. הושטו 250 שעות של"צ, מע"ת ו-20,000 ל"נ פיצוי, תוך סטייה מהמתחם משיקולי שיקום.

* גם **ענין חנגרי** שונה מעניינו בנסיבות המעשה על תוצאותיו - בשל סכום שנבע מסרוב המתלון להזיז רכבו, אשר חסם רכב המערער בחנייתו, אח兹 המערער בשתי ידייו בגרונו של המתלון וזה הדף אותו, תוך שהמערער נשרט. בהמשך זמן המתלון מכר, התפתח עימות מילולי, המערער הלם במATALON באגרוף בפניו, الآخرן נפל על המדרכה ונחלבל באגן, נגרמו לו שפוף במרפק, המטומה ודיומם בעין ושבר בלסת, שהצריך ניתוח בהרדים כלילית. קיים דמיון במקרים העושא והירטמוו להליך הטיפולי - **ענין חנגרי** עסוק בנאשם כבן 49, אשר הגם שבתיחילת הדרך היה קושי בקשר עם שירות המבחן - נרתם להלך, הסתייע בו גם בתחוםים נוספים, לרבות בהליך גירושין שעבר אותה עת. הוגשו 5 תסקרים מהם עלה כי שירות המבחן התרשם שלא קיימים דפוסים אלימים וחילה הפחתה בסיכון עד כדי המלצה להקללה מופלגת בעונש. לצד זאת, **ב-ענין חנגרי**, דובר במיל שבערו נקי ואשר האירוע היה זר לו, בשונה מעניינו.

(12) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 20-09-1050 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.20) (להלן: **ענין מלינובסקי**), אליו הפנהה ב"כ המאשימה - בגין הרשותו בתקיפה הגורמת חבלה ממש נקבע מתחם 8-24 חודשים מאסר והמשיבណן ל-16 חודשים מאסר וענישה נלוית. בקבילו ערעור המדינה, נקבע בית המשפט המחוזי כי המתחם ההולם הוא 16-32 חודשים מאסר והשית 24 חודשים מאסר בפועל, לצד

הענישה הנלוית.

* מבלי להקל ראש בחומרת מעשי הנאשם, נסיבות האירוע ב-**ענין מלינובסקי** חמורות מהנסיבות שלפני. ראשית, מעבר לכך שהתקנון המוקדם ב-**ענין מלינובסקי** כלל הגעה לבית הנפגע, מקום מבצרו, המשך תקיפת קורבנו גם לאחר שנפל, התקנן שיחדל ואף לאחר שהצליח לבסוף ממנו, המשיב נכנס לבית הקורבן, השיבו על כסא והמשיך להכוותו. תוצאות התקיפה ב-**ענין מלינובסקי** אף הן חמורות יותר, שכן המתalon נדרש לניטוח ותפרים ונכנס למועד הדיון בערעור יכול לאכול רק מזון נוזלי. מעודתו בבית המשפט עלה כי הקורבן המשיך בהילכי שיקום ועדין סבל מחדרות, כאבי ראש וסחרחות. אמנים גם לנאים שלפני יש עבר פלילי, אולם עברו של המשיב ב-**ענין מלינובסקי** ממשועטי יותר וכלל 13 הרשעות קודמות. בנוסף שם מדובר למי שלאלקח אחריות ממשית על מעשיו והתנסה להכיר בנטיעתו לאלימות והתכרכות לסמים - זאת להבדיל מהנאים שלפני.

(1) עפ"ג (מחוזי-ם) 16-07-16 **גלאזר נ' מדינת ישראל** (11.9.16) - נדחה ערעור על ת"פ (שלום-ם) 14-09-14 **מדינת ישראל נ' גלאזר** (4.7.16), אליו הפנתה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין גלאזר**) - בתקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם 4-15 חודשים 6 חודשים מסר. הושתו 7,000 ₪ פיצוי. בעבודות שירות, מסר מותנה ו-000 7 ₪ פיצוי.

* נסיבות ביצוע העבירה על תוצאותיה שונות מאלו שלפני. מדובר באירוע על רקע סכסוך בכਬיש. המערער ניגש לרכב המתalon, שחסם קודם لكن את הכניסה לישוב בו גר המערער, הכה את המתalon באגרופים לגופו ולפניו, פתח דלת רכבו של המתalon והמשיך להכוותו - עד שהמתalon התעלף. גם רב ניגר מפני ונגרמה למATALON חבלה בשפה העליונה שהצריכה טיפול רפואי, לרבות תפירה וסבל מתוגבה פוסט טראומטית. גם מבחינת הנסיבות האישיות קיים שינוי, שכן המערער ב-**ענין גלאזר** לא נטל אחריות על מעשיו, אף לאחר שהציג לו סרטון המתעד את אירוע התקיפה, והורשע לאחר ניהול הוכחות. ב-**ענין גלאזר** הייתה התחשבות בעברו הנקי, מצבו הרפואי וגילו המבוגר.

כעולה מההחלטה שנסקרה לעיל, העונשים שהושטו על נאים תלויים במספר העבירות, סוגן, תדרוותן ונסיבות ביצוען, ובכל זה קיומו או העדרו של תכנון מוקדם, תוצאות התקיפה והנסיבות שהובילו את הנאים לביצוע העבירות. משכך בהתאם לסעיף 40**ט ל-חוק העונשין**, נתתי דעת**ל-נסיבות**
הקשרות ביצוע העבירות -

(1) **מעובדות כתוב האישום** בהן הודה הנאשם על**עבירות קדם תכנון מוקדם** - ברוי כי לעבירה הגניבה קדם תכנון מוקדם, וגם אם תחילת התקיפה בוצעה באופן ספונטני - המשכה היה מתוכנן, כל וחומר כאשר הנאשם נטל פטיש מרכיביו אותו הפנה אל המתalon במהלך האיום ובעת שרדי אחריו.

(2) **הנאים הוא המבצע היחיד והעיקרי של העבירה.**

(3) הנזק שנגרם מביצוע העבירה לא מבוטל - עיון בתיעוד הרפואי של המתלון (**טל/3 ו-טל/4**) מעלה כי המתלון כבן 36, נשוי ואב ל-4 ילדים, חס סחרורת וחולשה, פנה לבית חולים ונמצא כי סובל מחלת ראש באזור פריאטלי. גם יומיים לאחר מכן המשיך לסייע מסחרורת וחולשה. בנוסף, נקל לשער את עצמת הפחד וההשפעה של המתלון, קל וחומר כאשר התקיפה נעשתה לאור יום, למרחב הציבור.

(4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות משמעותית וחמור عشرות מונים מהנזק שנגרם בפועל - לא אחת עדים אנו ל佗צאות החמורות של עבירות אלימות, אשר לעיתים שכיחות מסוימת בפיגיעות גופ חמורות ואף קורבנות בנפש.

(5) **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה** - כעולה מעובדות כתוב האישום, הן בצע כסף שהוביל לגניבת דוד המשמש המשמש אותו נטל לרכבו, ובהמשך תפיסתו בכף ותיעודו על ידי המתלון.

מתחם העונש ההולם

5. הנאשם הורשע בשלוש עבירות המהוות איורע אחד. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם, העריכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה - **מתחם העונש מתייל במספר חדשים, לתוקפה שנייה לרצόתו בעבודות שירות, עד 20 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסרים מותניים ועיצומים כלכליים.**

6. במסגרת העיצומים הכספיים, יש לקבוע פיצוי לטובת המתלון שלא תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם. ב-ע"פ 19/1867 **טובי נ' מדינת ישראל** (8.1.20) קבע בית המשפט העליון כי בפיוצוי בהתאם לסעיף 77(א) ל-**חוק העונשין** "... אין למצות במסגרתו את הנזק הכלול שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הרימה 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום התדיינות בפליליים. לצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלאו נקי קרבן העבירה".

שאלת הפעלת מאסר מותנה, הארכתו או חידשו ושיקולי שיקום

7. בהפעלת מאסרים מותניים יש משמעות בבחינת הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-**חוק העונשין**, ובהתאם לכלל לפיו מאסר מותנה יוופעל שעה שה הנאשם עובר בתקופת התנאי את העבירה שנקבע בגין הדין בו הושת התנאי ומורשע בה [ראו ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(3) 808 (1980); ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נת(6) 119 (2005)]. לצד זאת, סעיף 56(ב) ל-**חוק העונשין** מאפשר הארכת מאסר מותנה "אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" - "מטעמים שיירשמו" (ההדגשות לא במקור - זד"ל).

8. סעיף 40 ז ל-**חוק העונשין**, קובע כי אם בית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם". ב-ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** 18.4.18 (להלן: **ענין קרנדל**), אליו הפנה ב"כ הנאשם קבעה כב' הש' ברק ארץ כללים לגבי אופן ישום סעיף 40(א) ל-**חוק העונשין**, אותו "יש לישם בנסיבות", אולם "עם זאת, יש לתת לו משמעות מעשית". זאת ועוד, נקבע כי שיקולי ההלימה "לא מתפוגגים מآلיהם... גם כאשר חלים שיקולי השיקום...", אך לצד זאת "יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכון השיקום..." (סעיף 22 ל-**ענין**

קרנדל). עוד נקבע כי על מנת לעמוד בתנאי סעיף 40(א) ל-**חוק העונשין**, על הנאשם להביא "עובדות וראיות לsiccoי השיקום, להבדיל מטענות בעלמא...". אלו ניתן להוכיח באמצעותים שונים "...ובראשם התסקיר של שירות המבחן" (סעיף 23 ל-**ענין קרנדל**). אמן בפסקה לא ניתן תשובה כוללת לשאלת באילו נסיבות יכול בית המשפט בקיום "sicco של ממש שיסטקם" - אך קיימים שיקולים שבכוחם למד על קיומו של sicco זה. הודגש כי לא מדובר בראשמה מצהה של השיקולים וכי לא די בקיום שיקול זה או אחר כדי להצדיק חריגה מהמתבחן, שכן לרוב שיקולים אלו מובאים במסגרת קביעת העונש בהתאם (סעיפים 24 ו-25 ל-**ענין קרנדל**). השיקולים שנמנו -

- א) **אין הגבלה לעבירות קלות בלבד;**
- ב) **המוחיבציה להשתקם;**
- ג) **הליך גמילה מהתמכרות;**
- ד) **השתלבות מוצלת בהליכים טיפוליים שונים;**
- ה) **אינדיקטות לשינוי عمוק בהתנהגות ובדרך החשיבה;**
- ו) **הבעת חרטה כנה על המעים;**
- ז) **הפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה.**

9. בטרם אפנה לבחינת קיום השיקולים בעניינו, אצין כי **ענין קרנדל** שונה מעניינו בכך בבחינת העבירות בהן הורשעה ונסיבות ביצוע והן בבחינת נסיבותה האישיות. ב-**ענין קרנדל** מדובר היה במ"י שהורשעה בקשרית קשור לפועל, סיוע לחטיפה, סיוע לתקיפה הגרימת חבלה של ממש ושיכוש מהלכי משפט. נקבע מתוך 12-36 חודשים מאסר בפועל. מדובר היה במ"י שפיתחה את הקורבן להיפגש עמה, לאחר שידול של אחר, שצין בפניה כי בכוונתו לתקוף אותו על רקע סכסוך ביניהם. בפגש, האחר ذكر את הקורבן בחזהו - ذקירה שהובילה בסופו של דבר למותו. נקבע כי מתקורי שירות המבחן עללה שהמערערת עברה תהליך שיקום עקבי ומשמעותי ושירות המבחן התייחס למאיצים הocabרים להתרפות אישית, לגבייהם נקבע כי הם מהווים "**נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן**". בקבלת העורעור, נקבעה כב' הש' ברק ארץ כי "**קיימת סכנה של ממש שריצו של עונש מאסר בפועל יחולב בהמשך התהליך החובי שעוברת המערערת**" וכן בהינתן קיום שיקולי שיקום מובהקים - "**יש להקל בעונשה של המערערת מטעמי שיקום**" (סעיפים 29-28 לפסק דיןה של כב' הש' ברק-ארץ ופסק דיןו של כב' מ"מ הנשיא הש' פוגלמן ב-**ענין קרנדל**). לפיקר, הושתו 6 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, מבלי לנכות כ-4 חודשים מעצר וצו מב奸 לשנה וחצי - זאת חלף 15 חודשים מאסר בפועל, לצד עונישה נלוית. כב' מ"מ הנשיא הש' פוגלמן הctrף לפסק דיןה של כב' הש' ברק-ארץ ואילו כב' הש' אלרון חלק על המסקנה שהמערערת עונה על דרישות סעיף 40א ל-**חוק העונשין**.

10. עולה מהמקובץ, כי הבדיקה אם הנאשם עומד בתנאי סעיף 56(ב) ל-**חוק העונשין**, המאפשר הארצת מאסר מוותנה והבדיקה אם יש מקום לחרוג מהמתבחן בהתאם לסעיף 40 ל-**חוק העונשין**, כרכות במידה רבה זו בזה ובנסיבות האישיות של הנאשם, שאין קשריות בביטוי העבריות, כמפורט בסעיף 40א ל-**חוק העונשין**. אשר על כן, אדון באילו במאחד להלן, תוך התייחסות לטיעוני ב"כ הצדדים, לדברי הנאשם ולהמלצות שירות המבחן

ב-5 הتسקירים שהוגשו - הראשון מיום 15.5.22 (להלן: **הتسקייר הראשון**), השני מיום 29.12.22 (להלן: **הتسקייר השלישי**), הרביעי מיום 7.6.23 (להלן: **הتسקייר הרביעי**) והאחרון מיום 27.11.23 (להלן: **הتسקייר האחרון**).

חריגת ממתחם העונש ההולם לקולא וחידוש המאסר המותנה

11. בנסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירות, נפרטו בתスキירי שירות המבחן ובティיעוני הצדדים לעונש, לרבות דברי הנאשם -

א) **רקע משפחתי:** הנאשם כבן 23, מתגורר באשדוד, בן לזוג הורים גורושים שהתגרשו בהיותו כבן 8, על רקע בעיות התמכרות של אביו ומעורבותו בפלילים, לרבות עבירות אלימות כלפי האם. אם הנאשם בשנות האربعים לחייה ועובדת במסעדת מזון מהיר. משפחת הנאשם מונה 3 אחים, לנאשם יש אח תאום ואח קטן יותר. הקשר עם האב תואר על ידי הנאשם כמרוחק ולא רציף. הקשר עם האם תואר כקרוב, מאופיין בתמייה ובדאגה הדדית, תוך שחש הערכה רבה כלפיו. הנאשם אף תיאר קשר קרוב עם אחיו הצעיר, עבורי מהווה הנאשם דמות בוגרת ומגנה, וקרבה מיוחדת לאחיו התאום, גם בשל המחויבות הדדית שלהם לסייע לאם ואימוץ התפקיד ההורי בבית.

ב) **רקע לימודי:** הנאשם סיים 10 שנות לימוד ותיאר קשיים בהשתלבותו במסגרת חינוכית לאורו הימים. עבר מספר פעמים בין מסגרות חינוכיות, בחטיבהعلו בעיות התנהגות וקשיים לימודיים, הנאשם אובחן כסובל מקשי קשב ורכיב וקיבל הקלות ותגבורות. בתיכון למד בבית ספר מקצועי תקופה קצרה. לאחר שהוא מעורב במספר אירועי אלימות הוחלט על הפטוקת למועדיו. בכיתה י"א עבר ללמידה במסגרת מפתח", בה למד מספר חדשניים לסירוגין, גילה יכולות גבוהות של עבادات כפיים, אך התקשה להסתגל לתנאי המסלגה. גם שם הופסקו ללמידה בשל בעיות התנהגות. על רקע המצב הכלכלי בביתו, החל הנאשם לעבוד בכיתה י' בתחום המזגנים, השיפוצים וההובילות.

ג) **שירות צבאי:** לאחר מאמצים רבים, עלה בידי הנאשם להתגייס לשירות צבאי בגיל 19, חרף קיומו של עבר פלילי, במסגרת פרויקט אוכלוסיות מיוחדות והנאשם שובץ לטירונות בבסיס חוות השומר. בסיום הטירונות שובץ לחיל השריון, שם קיבל תעודה הצעיניות, ולאחר מכן הועבר לחיל הים באשדוד וביקש להשתבץ כמדריך כשר גוףני, אך שובץ בתפקיד משרדי. בתקופת הצבא אמרה התמודדה עם קשיים כלכליים, שהובילו לכך שבשל הדירה, אותה שכרה המשפחה, אינם בהזאתם מהדירה, בשל אי-יכולת לעמוד בתשלומי שכר הדירה. משכך הגיע הנאשם בקשה לצאת לעבוד. בשל דחיפות החלטת ההחלטה להפסיק לשירות הצבאי כדי לעבוד לפני שקיבל מענה. לבסוף שוחרר משירותו הצבאי בשל עירוקות ובשל ביצוע העבירות בתייק שלפניי.

ד) **רקע תעסוקתי:** עובר למרכזו עבור באופן מזדמן במקומות שונים. בטייעונו לעונש טען כי הנאשם כי כיום הנאשם עובד בעבודה מסודרת. הדבר אף נתמך בתスキירי שירות המבחן, מהם עולה, כי חלק מההlixir הטיפולי, עליה בידי הנאשם להשתלב במסגרת תעסוקתית יציבה וכי הנאשם מביע שאיפות נורמטטיביות להמשך חייו.

ה) **שימוש בסמים:** כפי שפורט בתסקיר הראשון, הנאשם שלל צרכית סמים מכל סוג - אך בשתי בדיקות שמסר סמוך למעצרו למעצר בית, נמצא תוצאה חיובית לקאניבינוואידים. הנאשם שיתף כי בתקופת מעצר הבית היה שרוי במצב נפשי מורכב - היעדר יכולת לעבוד הובילו לדאגה כלכלית כלפי אמו ואחיו הצעיר, שלאורך השנים הסתמכו עליו כלכלית, ובשל קשיי רגשי ואי-שקט נפשי - התנסה בעישון קנבס. לדבריו, מדובר היה בשימוש חד-פעמי, שכן מבין את חומרת המעשה והנסיבות האפשריות, זאת יתר שאות כדי שמכיר תוצאותיה הקשות של התמכרוואו אליו. כבר במסגרת הتسקיר הראשון הודגש כי בדיקות שמסר בהמשך הציבו על נקיון שימוש בסמים. גם בתסקירים הנוספים אומתו דברי הנאשם, כי לא חזר לעשות שימוש בסמים, שכן הגיע פעם בשבוע לבדיות איתור שרידי סם ואלו הציבו על המגנות שימוש בסמים.

12. **הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם ובנווים,** לרבות נוכחות גילו ומצבו הכללי - כאמור לעיל, הנאשם צעריר כבן 23. העבירות בוצעו כשהיה כבן 20 ו-8 חודשים. הנאשם מפרנס עיקרית בבית אמו ומהוועה עוגן כלכלי משמעותי עבורו ועבור אחיו הצעיר, כעולה לאורך כל הتسويים. בטיעוני ההגנה לעונש טען ב"כ הנאשם כי הנאשם החל לעבוד באופן מסודר, התארס והוא עדיד לבוא בברית הנישואין עם זוגתו בקרוב. לטענת ההגנה השתת מאסר, ولو בעבודות שירות, תהווה פגעה כלכלית משמעותית בו ובמשפחהו ואף תפגע בתכליות הענישה, שכן פרנסתו קשורה בקשר הדוק לטיפול האינטנסיבי והמשמעותי אותו עבר במשך שנים ובהליר שיקומו. טענות אלו נתמכות בהתרשםות שירות המבחן, לפיה השთ עונש מאסר, ولو בעבודות שירות - תפגע במאמץ השיקום שלו ובמהמשך הליך שיקומו.

13. **נטילת האחריות** - הנאשם נטל אחריות מלאה, הביע חרטה והודה בעבירות כחודשים לאחר מועד האירוע. בהזדאתו חסר מהמתلون את הצורך להביע וחסר זמן שיפוטי יקר. כבר בתסקיר הראשון עלה כי הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה ובושא מהרגע הראשון, זאת לצד הרטעה, אכזבה ובהלה מהתנהגותו. הנאשם אף הביע רצון לפגוש במתлон ולהתנצל בפנוי. שירות המבחן העיריר בתסקיר הראשון כי בגין מושרשים דפוסי אלימות כערוץ תקשורת לפתרון בעיות וكونפליקטים, להם היה חשוב מגיל צעיר - אולם בעקבות מעשי הבין שמחזק בעמדות ותפיסות נוקשות וכי הוא נעדר כלים לניהל תקשורת אדפטיבית במצביו קונגפליקט. כך מעבר לנטילת האחריות, הכיר הנאשם בגורםים שהביאו אותו לביצוע העבירות ובנזרקנות טיפולית בתחום זה, הכל כפי שיפורט להלן.

14. עדות למאמרי הנאשם לחזור למوطב ניתן למצוות ב-5 תスキירים שירות המבחן, כמפורט להלן -

א) **تسקיר ראשון:** במסגרת הליך המעצר השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי לעצורי בית, הגיע לטיפול באופן קבוע ועקבי, עבר תהליך של התבוננות והגברת מודעות עצמית. שירות המבחן העיריר כי ישנה חשיבות גבוהה להשתלבות בטיפול ייעודי בתחום השליטה בכעסים, בשל רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה. משכך, המליץ שירות המבחן על ניסיון טיפול במשך 3 חודשים, במהלך תיבחן התאמת הנאשם להליך גפ"נ - גישור פוגע נפגע.

ב) **تسקיר שני:** במשך כ-4 חודשים המשיך הנאשם להשתתף בקבוצת טיפול לעצורי בית בשירות המבחן, במסגרתה הינה נושא הדיאלוג. מחד, הביע הכרה בחשיבות הקבוצה, השתתף כפי יכולתו וניכר שהתמודד באופן

עם חלקים בעיתיות של מאפייני התנהגותו ובחירותיו. מיידך, נתה למתוח גבולות מבחינת הגעתו ומחובתו לקבוצה, על רקע צורך להתביס בתעסוקה, בהיותו גורם מפרנס במשפחה. נערך מספר ניסיונות, גם בשיח הקבוצתי וגם בשיחות אישיות, לעודד אותו לחת את אחריותו ולהפגין רצינות.

בהתנהלותו בקבוצה ניכרו דפוסי תוקפנות, שהתרחשו באופן מילולי ובשפת גוף, אשר באו לידי ביטוי במצב לחץ, קושי רגשי וכליי ובמצב עימות ועיומות. שירות המבחן התרשם כי טרם בשלו התנאים לקיום מפגש צדק מאהה בין הצדדים והמליץ על ניסיון טיפול נסף לתקופה של חודשים.

(ג) **פסקיר שלישי:** בחולף כ-3.5 חודשים נספים התרשם שירות המבחן כי עם התקדמות הליך הטיפול בלהטה מגמת שינוי ניכרת בנאשם, הבאה לידי ביטוי בשיתוף אישי ורגשי והעמקת ההתבוננות על גורמי הסיכון שהובילו אותו למעורבות הפלילית. בנוסף, הצליח הנאשם להתחבר רגשית לעבריה ולהכיר בנזק שנגרם למתלוון, לרבות רצון כנה להתנצל בפניו ולפצותו במסגרת הליך גפ". בלהטה גם יכולת הנאשם ללמידה מחברי הקבוצה ולקבל מהם.

בסיום השתתפותו בקבוצת עצורי בית, השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי בתחום תקשורת בלתי אלימה וטיפול "יעודי" בתחום השליטה בכעסים.

בנוסף השתלב הנאשם בתכנית לאומית לצעירים בסיכון (ית"ד), במסגרת קיביל סיוע בהסדרת חובות וביטול עיקולים והחל להחזיר חובות באופן מסודר ועקבני.

מהתרשומות שירות המבחן עלה כי הנאשם עבר ועודנו עובר כברת דרך - ומשכך רמת הסיכון להתנהגות אלימה פחתה ממשמעותית. צוין כי המשך הטיפול הייעודי בשליטה בכעסים יכול לצמצם עוד את הסיכון להישנות התנהגות אלימה. שירות המבחן המליץ על סיום הליך באפיק טיפול, צו מבחן לשנה ושל"צ.

(ד) **פסקיר רביעי:** בחולף חצי שנה מהפסקיר השלישי. הנאשם נפגש עם מנהת תכנית צדק מאהה ונמצא מתאים להשתלב בה. הנאשם עובד כ-5 ימים בשבוע בעבודה מסודרת (התקנת פרוגולות) ועובד בהסדרת החובות, במסגרת שיתוף הפעולה בתכנית ית"ד. גם להתרשומותעו"ס ית"ד הנאשם נוטל אחריות למשעיו, מבטא שאיפה להתחיל חיים חדשים, מהוות דוגמה חיובית לאחיו הקטן, נמצא בზוגיות טוביה ובהתקדמיות משמעותית להקמת משפחה. שירות המבחן ציין כי הגם שהם ערים לחומרת העבירות והצורך בעינשה מרתיעה ומוחשית - "ענישה מסווג מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות יכולים לקטוע את הליך הטיפול בו מצו וגם לפגוע באפשרות לעבד ולהתפרק ולגרום לניגנה במצבו ומצב בני המשפחה, כאשר עניין העבודה מהוות גורם מגביר סיכון מאחר ומדובר במשפחה עם רקע כלכלי קשה, בה הנאשם מגיל צעיר משתמש כמפרנס העיקרי". להתרשומות השירות המבחן, השתלבותו החזיבית של הנאשם בטיפול "יעודי" הפichaת המשמעותית הסיכון הנשקל לביצוע עבירות. משכך, חזר שירות המבחן על המלצהו לביצוע של"צ והארכת המאסר המותנה התלויה ועובד נגד הנאשם.

(ה) **פסקיר אחרון:** הוגש כ-5 חודשים לאחר הפסקיר הרביעי, בחולף למעלה שניםיים מביצוע העבירות ועלו ממנו

- (1) הנאשם פתר תוך חדש בעיות משפחתיות על רקע הרגשתו כלל מערך ומובן מלאיו.
- (2) מדברי הנאשם עליה כי הוא הצדיף לאחרונה לumphot "ידדים" ו עבר קורס.
- (3) הנאשם נמצא מתאים לתכנית צדק מאחה. המפגש לא התקיים משום שלא התקיימו קритריונים נוספים נדרשים, שלא בಗל הנאשם.
- (4) הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם תכנית ית"ד, שומר על קשר רציף ומגיע לשיחות מעקב.
- (5) בשל פגירת הקיץ וחגי תשרי, פנו הנאשם ובת זוגו פנו לטיפול זוגי באופן עצמאי, בין היתר בשל רצונו של הנאשם להמשיך בטיפול ולקדם את עצמו ואת הקשר הזוגי. להתרשות המטפלת הזוגית, הנאשם משקיע מאמצים ומבטא מוטיבציה כנה לעבר שינוי ורכיש כלים להתמודדות עיליה בסיטואציות מורכבות מול בת זוגתו והסובבים.
- (6) שירות המבחן רואה חשיבות גבוהה שהנאשם ימשיך השתתפותו בקבוצה טיפולית, לאחר שהוא בעל קושי בויסות רגשי סביב מוקדים של חוסר שליטה בחיו.
- (7) הנאשם נרתם להליך הטיפולי ונתרם ממנו.
- (8) **רמת הסיכון להנהגות אלימה פחתה משמעותית ומהשך טיפולו יעוזו** בתחום הנסיבות יכול לצמצם עוד יותר את הסיכון להישנות התנהגות פוגעת.
- (9) שירות המבחן חוזר על המלצתו כי יש לתת עדיפות לחלופה טיפולית, הכוללת צו מבחן ושל"ץ ולהימנע מענישה הכוללת מסר בפועל אף אם ירצה בעבודות שירות, אשר עלול לקטוע את ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם ואפשרותו לעבוד ולהתפרקנס.
15. **חלוף הזמן מביצוע העבירה** - חלפו למעלה משנתיים ממועד ביצוע העבירה, במהלךם לא נרשם לחובת הנאשם הרשותות נוספת והוא עבר הליך טיפול אינטנסיבי ומשמעותי.
16. **עבר פלילי** - ב-7.1.20-18, בהיותו בן 18-10 חודשים, הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בעבירות שביצע בהיותו בן 15. הושתו, בין היתר, חודשיים מסר בעבודות שירות ומסר מותנה למשך 8 חודשים, שהוא בראש הפעלה.

17. הנאשם צער כבן 23 (בעוד 3 ימים), אשר גדל בצל אב אלים, בסביבה משפחתיות מורכבת, קשה יום, אשר התאפיינה בהעדר מענים רגשיים, התפתחותיים וחומריים, תוך יתר עוצמי לטובת רוחת המשפחה ונטילת תפקוד הורי בטרם גיבש זהותו העצמית. במשך כשנתים עבר הנאשם הלייר טיפול ושיקום בתחום חיו השוניים, החל משינוי תפיסות ועמדות, תוך רכישת כלים להתמודדות במצבו לחץ ודחק וכלה ברכישת כלים לניהול אורח חיים יציב, יצרכי ותקין. הנאשם עבר הלייר טיפול אינטנסיבי ומשמעותי והתרשםות כל גורמי הטיפול "כי יש סיכוי של ממש שישתקים" בהתאם לדרישת סעיף 40 לחוק העונשין, מבוססת על נתונים ממשמעותיים.

18. סקירת הנתונים דלעיל מעלה הנאשם עבר שינוי מהותי ביחסו לאירוע. מעבר לנטיית אחירות, צער וחרטה על מעשו, הנאשם מביע אמפתיה לקורבנו ואף בקש פעם אחר פעם לעבור הלייר של צדק מאחה ולהתנצל בפניו. זאת ועוד, בתיק אינדיקציות אובייקטיביות של גורמי הטיפול השונים לא רק לקיומו של הלייר שיקומי-טיפול מוצל, אלא גם למאיצים המשמעותיים שעושה הנאשם לקיום אורח חיים תקין ויצרכי. משכך, הנאשם עומד בתנאי הכספי שנקבע בסעיף 25 לפסק דין'ה של כב' הש' ברק-ארץ בעניין קrndel (ההדגשות במקור - זד"ל) -

"...**שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בטלית אחירות, כפра והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של הלייר שיקומי-טיפול מוצל וחזרה בדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשהו של סעיף 40(א).** דברים אלה זוכים למשנה חזוק מקום בו מדובר באדם צער נעדך עבר פלילי..."

19. כפי שפורט לעיל, הנאשם עבר עבירות שאין להקל ראש בחומרתן. שיקולי הגנה על שלום הציבור ובתחומו והצורך להילחם באלים שפשטה בארצנו, קל וחומר בעבירות אלומות הגורמות לפגיעה גופנית, כמו גם השיקולים שבבסיס הפעלת מסרים מותניים - מיטים את הקף לעבר השתת עבירה ממשמעותית הכולת מסר בפועל ולו לתקופה שתורצזה בעבודות שירות, בהתאם לעתירת ב"כ המאשימה. מנגד, עומדת האינטראס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם, הכוול גלו הצער של הנאשם; לכך הנסיבות על מעשו והבעת חריטה כנה; שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן והמוטיבציה שהביע להמשיך בהלייר טיפול; היותו נקי מסמים; התרשםות שירות המבחן כי מבקש לחוות חיים חיוביים ויצרניים לצד הקביעה כי הסיכון להתנהגות עוברת חוק פחת משמעותית לאורק תקופת הלייר הטיפולי ובעתיו; החשש כי מסר בפועל, אף לריצוי בעבודות שירות, יפגע פגעה ממשית בשיקולי שיקום הנאשם.

20. מכל המקובל לעיל, מצאתי כי באיזון בין האינטראס שבהתעעה היחיד והרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-**חוק העונשין**, כמו גם הוקעת עבירות אלומות - בין אינטראס הנאשם, נוכח נסיבותו האישיות ושיקולי השיקום, בהינתן הزادתו, הפנמת הפטול שבמעשיו, הבעת חריטה, התחילה אותו עבר ואותו עדיך לעבור, הפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות וקיים סיכוי של ממש שישתקים וינהל אורח חיים תקין ויצרכי - מצאתי כי יש לחרוג מהמתחים ולחדר את המסגר המותנה.

זאת ועוד, **פעמים רבבות האינטראס הציבורי והאינטראס האישי מתלכדים**. עמד על כר כב' הש' סולברג בסעיף 10 לפסק דין ב-ע"פ 7353/18 **חדר נ' מדינת ישראל** (1.5.19) (ההדגשה לא במקור - זד"ל) -

"**מצב דברים שבו עבריין נרתם כולם לשיקום, עווה כל שלאל ידו כדי לחזור לモטו,**

ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאਮצי השיקום, ובתוצאתיהם המוחכות. **בכך יקודם אינטראס הציבור, בשובם של בני החברה שיטטו מן הדרך לתפקיד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרטעה; לעיתים ראוי לשיקול השיקום לתפוס את הבכורה"**

ב-ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06) שבו דבר אמן בסחר בסמים (bcmoiot gedolot) ובהחזקתם שלא לשימוש עצמי, נקבעו הקביעות רלוונטיות אף לעניינו בנושא זה (ההדגשות בכתב מוטה - במקור, **ההדגשות במקור תחתון - לא במקור - זד"ל**)

"זאת מכמה בחינות: ראשית, **מבחינת האינטראס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובתחומו, שיקומו של עבריין מועד תורם** לקיומה של ציפייה כי לא יחזר לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתבסשת עם אינטראס חברותי רחב. שנייה, **מבחינת העבריין**, השיקום המצליח פותח בפנוי אופקי-חיים חדשים, ולראשונה **עולה תקווה כי יוכל לפנות לדרכ חיים בונה**, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וكونסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרואה, **חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבי חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריינים**, וכי מקום שפעולות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתהילן הענישה וננקטים אמצעים המאפשרים ככל הנימן את הותרת תוכאות השיקום על כן, בלי העמדתן בסכנה..."

בעניינו, גם אם חומרת העבירות בהן הורשע המערער ור��עו **הפלילי המכבים** **הקודם** היו מצדיקים במצב אחר עונש חממיר ומאסר בפועל ארוך, הרי **הישגיו השיקום** המיוחדים שהושגו כאן, **וההשקעה הרבה** - הן מצד המערער והן מצד מערכת הרואה - שהביאה להישגים אלה, **מצדיקים** באיזון כולל מתן משקל נכבד **לגורם זה**. המשקנה הנובעת מכך היא כי אין מקום, בנסיבות עניין זה, להוותיר את עונש המאסר בפועל על כנו, מחשש כי הוא עלול לדדר את המערער להשפעות שליליות של גורמים עבריניים, ולשים לאל או לסכן את המאמצים הכבירים **שהושקעו בשיקומו"**

21. אשר על כן, שמצאתו לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, לפי הוראת סעיף 40 ל-חוק העונשין מיום 10.7.2012, מצאתו גם מאותם טעמיים, כי יש מקום לחדש את המאסר המותנה, שכן בעניינו של הנאשם **"לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"** ומשכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א) **חידוש המאסר המותנה ב- 8 חודשים**, שהושת על הנאשם במסגרת גזר הדין מיום 7.1.2012 ב-ת"פ (מחוזי-ב"ש) 55181-08-17, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע במשך שנתיים נוספת מהיום.

ב) **3 חודשים מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה/geniva וכל עבירה/alimot מסווג עונן, לרבות איומים.

(ג) **3,000 ₪ התchiaיות**, למשך 3 שנים מיום, שלא יעבור כל עבירות אלימות וכל עבירה גניבה.

על הנאשם להצהיר על התchiaיות היום. לא יצהיר על התchiaיות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

(ד) **3,000 ₪ פיצוי למתלון** (ע"ת/1 בכתוב האישום).

הפיוצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורכזופים החל מיום 1.5.24 וככל 1 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת התשלום לפירעון מיידי.

פרטי המתלון נמסרו לבית המשפט על ידי ב"כ המאשימה.

(ה) הנאשם עומד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מיום (להלן: **צו המבחן**).

(ו) הנאשם יבצע **500 שעות שירות לתועלת הציבור** (להלן: **השל"צ**). השל"צ יבוצע במהלך שנה מיום בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן. אם זה נדרש בשינוי מקום המשמה - יבצע שירות המבחן את השינוי וידוח עליו לבית המשפט (להלן: **צו של"צ**).

mobher לנԱם כי אם לא עומד בצו של"צ או בצו המבחן, יוחזר ענינו לדין בבית המשפט ודינו יגזר מחדש.

תשומת לב הנאשם, כי ניתן לשולם את הפיצוי באמצעות הדרכים הבאות:

- ר. בכרטיס אשראי - באתרהmkonshlrshothacipahegbiyah il. www.eca.gov.
- ר. מוקדי שירות טלפוני(בשירות עצמי) מרכזגביה - במספר * 35592 או 002055000-073.
- ר. במזומבכלסניפלבנק הדואר - בהציגת עדות זהות(אייזור רב שבורית תשלום).

לא תשמע טענה שהנאם לא קיבל שובי תשלום בדואר.

המחירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוציאים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעליים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המוחזק תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

